

44. szám.
November 4-én 1865.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. —
Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVI. kötet.

Az országos összeveszés.

Hát csakugyan elátkozott
Nép vagyunk mi, az már igaz!
Két felül az ellenségünk
Annyi, mint az útféli gaz,
De az mind nem elég nekünk
Egymás között is kell vetekednünk.

Hogyha minden magyar ember,
Kicsiny és nagy, egy hős lenne,
Hős is, bölcs is, egyként jeles,
Mind erőre, mind szellemre.
S egyesülne minden magyar,
Még is csoda lenne a diadal.

Ha volna min osztozkodnunk,
Prédálnók ellenség kincseit,
Vagy ha volna res nullius
A mi mostan közös inség,
S ember ember ellen kelne
Harczra e miatt: — volna értelme.

De a kinek a háza ég,
Hajója zátonyon akadt,
Mért tépi a közös bajjal
Együtt küzködő társakat?
Segítségét kitől várja,
Ha saját felét maga rongálja?

A tegnapi jó barátok
Ma ellenként találkoznak,
Kik tegnap egymást becsülték,
Ma egymásra rágalmaznak,
Jár a szitok, költött gyanú,
Álhír, undok gúnydal, hamis tanú.

A becsületes jó népet,
Mely igazságért sovárog,
Forrás helyett a csap alá
Viszik a lélekkufárok:
Ráuszítják önfelére,
S a kocsmában foly a magyar vére!

S mintha égből hullna a pénz ;
 Úgy pazalják ; nincs szűk idő !
 Mi vagyunk most a bankárok ,
 Fizethet a párttérítő.
 S hiúsága az apáknak
 Koldús bot lesz majd az unokáknak !

Dicső nemzet! Kiről közmondás volt,
 Hogy a magyar vigad mindig sirva,
 Ez a te mostani mulatásod
 Nem könnybe, de vegyül szégyen pirba.
 Sirva kiált hozzád a dal :
 „Békülj ki legelőbb önmagaddal !“

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram !

No hat Pest városi komiszió csak megfaj-
 tet problemat, hogyan lehet nemesiget aprodon-
 kint megszüntetni. Azt mondanak, törvény sze-
 rint csak ilvezheti választasi just, a ki 48 előte
 izz ilvezte ; ugy de ki nem születete 48 előte, az
 nem izz ilvezte nemesi jusat ; az hat nem izz il-
 vezi mar töbet. Is ekipen nemes emberek nem
 lesznek mar tovabat, csak mig mi meg nem ha-
 lunk. Ez pedig kedvezs barátom uram, nem csak
illetkirdis, hanem *itelkirdis*, is *italkirdis* az ilyen
 vendigeskedő világban, mint mostanyi.

Azonkívül is sok kimarad pedig valasztó
 kipesigbül. Sajnalok csak szeginy irokat na-
 gyon. — Iroi segilypinztar most fenikig üres,
 mert nem telik orszagnak mig oda izz adakoz-
 nyi, mikor ugy izz anyi tenger pinz elmegy al-
 kotmanyos traktakra ; had legalab ezekben ri-

szesülhetninek szeginyek ; de had inen izz ki va-
 nak zarva. Megvalasztanyi szabad tüket kipvi-
 selöknek, de nekik kipviselöt valasztanyi nem
 szabad. Tesik csak meghalgatnyi, hogy kifogta
 Űstökös csizmadiaja összeiro valasztmanyon ?
 Had neki se volna votuma, mind ironak : beira-
 tot magat tehat csizmadia mesternek : megmuta-
 tot mesterlevelet. Kirdeztek tüle, hany leginyel
 dolgozik ? Felelte : tizenyolczal ! — Kirdeztek :
 de hat mind csizman dolgoznak ? Felelte : igen
 izz, mind csizmaban dolgoznak. — Kirdeztek
 mig joban : de mind irtenek csizmadia mester-
 siget ? — Felelte : mind legjoban tunak, hol
 nyomja csizma publikum labat. Atlatak, hogy
 nem lehet rajta kifognyi ; montak neki : menyen
 a pokolba, maragyon it. — Igy jutota csak sza-
 vazashoz. Alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Jókai Mór toasztja

ifjabb EMICH GUSZTÁV és TORMAY ETELKE menyegzőjén.

Uram, uram ! Báró Kemény Zsigmond ba-
 rátom uram, szállok az Urnak !

Csodával határos volna, ha napjainkban
 valaki olyan toasztot tudna mondani, a mibe
 valami politika ne volna vegyülve ; — s mint-
 hogy nekem csodákat tenni nincs engedélyem,
 tehát én is csak „navita de ventis.“

Szerencsés prognosticonnak találok, hogy
 e felköszöntött ifju pár menyegzője ezen korszak-
 ba esik, melyben mindenki azt keresi, hogy ki-
 vel béküljön, kivel egyezkedjék ? Ők, úgy lá-
 tom, megtalálták legtermészetesebb szövetsége-
 seiket. S miután magyar közmondás szerint a
 jó, hű feleség a férjnek koronája, a mi kedves
 barátunk a szövetséget mingyárt az inaugurale

diplomán kezdte, a melyen mi még csak végez-
 ni reméljük, s mig mi csak hosszu tusa után
 fogjuk tán kivívhatni Etele birodalmát, addig a
 mi kedves barátunk azt mondá magának : „bella
 gerant ali i, tu felix Auguste nube,“ s minden
 harc nélkül meghódítá Etelke birodalmát.

Uralkodjék békével !

Kivánom a boldog párnak, hogy sokkal
 tartósabb megoldását találják fel a dualismus-
 nak, s a közös ügyek kérdését minden vitatko-
 zás nélkül és közmegelegedésre intézzék el ; so-
 ha se ismerjék a gravameneket, ne háborítsa
 meg constitutionalis életüket semmiféle proviso-
 rium ; — hanem hogy azt a pragmatica sanctiot,
 a mit ma az oltárnál kötöttek, még az utódaik
 is áldva emlegessék !

Az Isten éltesse !

Utólagos lequittelés.

(Vége.)

Ha már csillagról, égről, holdvilágról és virágról van szó, jobban szeretem én a T. E. barátom életből vett románzáját, mikor

„Holdvilágos fényes estén
Tilolnak a lányok,
Csillog-villog a fejükön
Aranyos pártájok.“ —

persze, Borsod vármegyében aranyos pártában tilolják a kendert; remélem, ugyanott az is áll, hogy

„Ebéd után a szclgáló
Mosogat a konyhán,
Selyem ruha lobog rajta,
Fátyol rezg a kontyán.“

Ugyanazon a költői vidéken, melyet Vörösmarty a „tündér Borsod“-nak nevezett, járhatott B. Z. is, mikor merengésében így ír vagy fest, (ő mind a kettőt üzi; s csodálatos: hogy az Üstökösben mégis a meghízásról tart leczkét!)

„Messziről hallgatom a város moráját,
Néha egy erősebb hang jön közelébe....
Gyermekek szaladnak a szép zöld gyepen át
S lapdát ütnek egymás háta közepébe.
Hallom a madarat zengeni az ágon:
És hogy fülemüle, mindjárt kitalálom.“

a mi ugyan nagy kunszt lehet; eszembe jut gyermekkoromból a csombordi harangozó, a ki menván haza a rét-ről, hall a faluban harangozni, de rosszul; leteszi hátáról a köteg szénát, megcsóválja fejét s így szól: „mihelyt hallottam három négy kondulását, mindjárt észre vettem, hogy nem én húzom!“ meg a pusztai kamarási számtartó Szabadi uram, a kit az oláhok egyszer megkergetvén, otthon így referált esetéről a bárónak: „én csak jövök csendesen; hát egyszer hallom, hogy supp, supp; hátra nézek, hát látom, hogy engem ütnek. Mely megtörtént dolog segélyével az iménti verset így fordítom le:

„Meggzőktem hazulról, (nem levén ebédem),
Valami erős hang de váltig üldözött,
Ott találtam magam egy kert közepében,
Dús gyümölcsfák álltak a szép zöld gyep között.
Egyszer hallom: supp, supp; csak hátratekintek
S mindjárt kitalálom, — hogy engemet ütnek!“

Ah! gyermekkori emlékeim! Oly méla hangulatba hoztatok, melyben lelkem szegény Sükeiként, „mint az ákásznak virága, mámoros a holdsugártól;“ e hangulat nem hasonlít ahoz, melyben lehetett néhai Sárosy Gyula barátunk, midőn kemény vonásait visszatükröző arczsképe alá, eme nekem máig is fejtörő gondot adó két sort

irta: „Az élet álom; az valódi böles, ki mindig alszik s ébren álmodik;“ e hangulatot semmi jobban elő nem idézi, mint a levendulavirág szagolása, vagy L. G. ez örök szép románzájának olvasása:

„Meghalt a szép leány virágvasárnapon;
Hétfőn kiterítve feküdt a gyászpadon;
Kedden eljött a pap, beszentelte, vitték,
Közel a faluhoz néma sírba tették.“

a mit nem magam kedvéért, mert én csakugyan így szeretem, a mint van, hanem egy érzékeny suszterlegény ismerősöm kedvéért, az ő élményeihez alkalmazva, így fordítottam le:

„Vasárnap mulatott jámbor suszterlegény;
Hétfőn (blau montág) aludt holtrészegen;
Kedden jön a májsztram, megrántja a fület;
Felugrik, kimosdik s dikicsel mint előbb.“

No de elég a bolondság! Sok is. Valaki még megtalál rám haragunni!

Szász Károly.

A mezükhüvesdi Thekkinthetes khüvetválaszthásról szöllu epez an Atheszthát!

Azt írják az ujságokhba, hogy nálunk a thekkinthetes khüvetválaszthás 63 ember fhejit — ví sogt me — beüthötte, és khét ember már meg is halt; thuvábbá, hogy ithatták a thekkinthetes khüvetválaszthú uraságokhat, és hogy a zászlúkat szitthipthek s a thübbi. Az igazságh irdekhében azumban khi khell mundani, hogy a főnebbi állithások, so vár ijach léb — mind a levegübül khapott rágalomakh, melyek csakh roszakharatúlag vannak elfherditve a nagy khüözönség félre vezethésére, hanem must majd in bizonyithok mindent, merth én thudok az egisz thürthint dugtot a legjubban, minthogy a thekkinthetes khüveiválaszthú uraságokh mind nállam mulatthak, ennifogva khütelessigem a dugtoth igazán elmundani.

Elüször, thehát nem igaz, hogy a thekkinthetes khüvetválaszthú uraságokhat borral ithaththák vulna, ezt csakh az ellenphárt fogtha rá — so var ijach mensch bin, — egy csüph bort sem ithak, erre megeskhüdhe tek százszor is, egy khrajczáromba se kherül, mert azok borth nem ithak, hanem csakh phálinkhát, — ennifogva phusztai rágalom, hogy ükh a borthúl volthak ri-szegekhe.

Másudszor, az sem igaz, hogy a thekkinthetes khüvetválaszthú uraságokhat ithaththák vulna, — oder vi sogt me, — hogy thalán más phinzin ithatták vulna, merth ez is hazugság, merth khérem alásson nem ithak azok senkhi phinzin, hanem csakh az in phinzemen, a menyiben t. i. sokhan nem teththék le annak az árát a

H a m á s b á n t .

Liberális. Gyere, hadd takarlak a subámba.

Conservatív. A bizony. Védelmezzük egymást, hogy be ne piszkoljanak.

mit megíthak, én meg az árát khérni nem merthem, mert hob ach respekht gehabth — fhéltem, hogy a thekhinthethes khüvetválaszthú uraságokh nagyun is khithalálnak fhizetni. Ebül átmélthózhathatik látni, hury itt nem vult semmi veszthegethés, nem ithattak itt senkhit, hanem mindegyik maga ivotth, és nem a maga vagy más phénzin, hanem minden phinz nélkül ithak.

Harmadszur az is elfherdithett phusztha ráfogás, mintha 63 emberth verthek vulna úgy meg, mikhép azok a dhokthor urakra szorulthak vulna, — in jelen valtham, tehát bizonyithom, hury nem khapott utt több sebet, minth csakh *hatvankeththü*, meg az in szumszidom a Mojsela, a khi csakh gyönyörkhüdni ment oda a thekhinthethes khüvetválaszthú uraságokhat, szeginy csu-

pha viletlenségbül és thévedésbül hármat khapott a fhejire, egy thuczethot meg a háthára. A sebesülthek száma e szerént csakh *hatvankeththü* meg egy *zsido*.

Negyedszer a leghimpherthinensebb hazugság az is, hogy khét ember a thekhinthethes khüvetválaszthú uraságokhtól khapott alkhutmányos üthésekbe elhalt volna, — ez csupa hazugság, Gott iber di velt, hury tudnak az emberek fhüllenteni, holott csakh ipen *egy* halt meg, és ez se vetthe khutyába se az *egisz themethist*. Szörnyüsüg így bolondá thenni a phüblikumot, mikhor csakh *egy* halt meg, és *khilencz van csakh halálán*, — de ezek még nem halthak meg.

Üthödször az sem igaz, hogy thübb zászlúkhath széthéptek vulna, mert csak *egy* théptek szit, a thüb-

Ha más nem bánt.

N. Miska. No tessék nézni! A mint én nem bántom őket, mingyárt egymással verekesznek!

bit csak össze hasogathák a mint azt egymásnak a fejéig verthék.

Ennyiből áll az egész dholog, szűt sem irdemel az egisz, mig is ulyan nagy lármáth üthöttek belüle, pedig ez nálunk thessék elhinni mulathsághból is meghörthénik, egészen megszokthák az embherek a phüfölest. Khérem tehát a thekkinthetes szerkheszthü urat, ezt az atheszthátot az ujságba felvenni, és ha megengedi, majd máskhor is fhogokh tübbet írni, maradván

alázatos szulgája
Abrahám khucs máros

U. i. Az athesztháta azért dicsérthem úgy meg a thekkinthetes khüetvászthü uraságokat, hogy más-

khor is elgyüjenek, akhor legalább majd fhizethni is fognak, merth nem szerethném, ha megint minden üvegemet, phoharamat, thányérjaimat úgy össze thörnék csupha mulathsághból mint most, merth azok ugy üssze vannak thürve, hogy azth semmifhéle országhhülés vagy alkhutmányus thürviny sem khéphes egészre csinálni, de e melletth, a legnagyobb rendbe minden ablakhumat is bemélthóztatthak verni, khis hijja volth, hogy szegény Rebekha lányomét is be nem verthék, merth ha el nem khapja a fhejit, a ráhajthott pohárral mind a khét szemith khiüthötték volna. Igaz, hogy ekkhor sem leth volna azért thöbb 62 sebesülthnél.

Válogatott követjelölti szövegek.

S. I. követjelölt kitünő jelességű beszéde választóihoz.

„Azt hiszitek, hogy én a hajdani vagyok, hogy én a hőhely, hogy én a bikanyál vagyok, melyet phi!.. el lehet fűjni egy lehelettel magunk elöl? — Én egy ezer éves község vagyok! ki barlangom viharával, mint a polyvát el fogom seperni D—t a föld színéről, mind azokkal, a kik vele tartanak. Hát mindig vakantúrások álljanak ellent óriási halhatatlan lépéseimnek?! Mindenkit a ki utamban áll, eltiprok — mint egy féreg cserebogarat a mezőn. Megmondom nyíltan, töletek (t. i. a választóktól) nem függ semmi, de semmi sem, tőlem függ minden és a mindenható Istentől.“ „Azért én, bárki lépjen még föl Nagylakon, a nagylaki járásban követjelöltül, legyen versenytársam bár Deák Ferencz, és még tiszerte nagyobb, én föllépek mint követséget igénylő, s kivetem ellenemet a nyeregből. Magamnál hatalmasabb és érdemesebb lelket nem ösmerek, azért én a követséget senkinek nem engedem át. Magyarországnak, s a világnak újra teremtője akarok lenni! ki meri velem szemközt merészelní ezt! Azért hát nem egy kis articsóka — hanem 100,000 bomba és gránát sem ijeszti vissza feltett szándékomtól, a követségi állomás elnyerésétől.“ —

Földesúri beszéd.

„Kedves barátaim, érdemes polgártársak. Eljöttem benneteket felvilágosítani, ha még fel nem világosodtatok volna. Tudjátok meg, hogy ügyeteknek igaz jó akorójával van közetek. Íme itt van X. barátom, a ki az Ū...i bárók jószágát megvette, van neki tíz ezer hold földje. Ez itt barátom nagyságos N. N. ur, van neki két ezer hold földje. Ez itt Q. ur ő nagysága, jó barátom, hat ezer hold föld a birtoka. Velünk tart még Y. gróf ő méltósága is, a kinek két ezer hold földje van. Kik is mindnyájan régi igaz magyarok vagyunk; és láthatjátok, hogy ilyen emberek, a kiknek ennyi a birtokuk, nem lehetnek valami haszontalan bolond emberek, és gazdagságuk már magában elég kezesség arra, hogy a haza érdekét képviseljék; és elég biztosíték arra, hogy minket meg ne lehessen vesztegetni! —

„Jönnek ide hozzátok csaló, ámitó emberek, a kik tévutra akarnak benneteket vezetni, de ne higgyetek nekik, azok mind haszontalan, vagyontalan emberek, még a jelöltjük is koldus, — majd megfogják kísértetni benneteket pénzzel, de ne adjátok el lelketeket egy pár rongyos forintért.“ —

„Azok is megfogják traktálni benneteket, itatni fognak, (mert koldusok) ide jönnek, kulaacs borral kínálgatnak benneteket, de valahogy el ne hagyjátok maga-

tokat tántoritani, mi nem fogunk ilyen aljas eszközök-höz nyulni.“

„Kedves barátaim! csoportosuljatok körünkbe, ragyogó vidám arczotok tanuskodik bizalmatokról és a mai nap örömeire azon hat akó bort, melyet számotokra kirendeltem, költsétek az én s a hazának egészségére!“

W. Gy. követjelölt programja.

Isten segélyével a népképviselői pályára óhajtok lépni azért, miszerint ott a mennyire csak szorgalmas törekvési tehetségemben állandó, édes hazánk boldogításának előmozdítására Deák Ferencz urral és hasonlevűekkel egyetértve és erősen együtt tartva közreműködni szerencsém lehessen.

A jogi tanulmányokat 1848-ik évben végeztem. Országos köz- és váltóügyvéd is vagyok. Az öszves osztrák birodalmi törvényekből a szigorú birói vizsgálatokat szinte letettem és jelenleg szolgabíró vagyok. Oskoláim bevégezése után 16 év alatt többféle hivatalos alkalmazásban annyi gyakorlatot és tapasztalást szerzek magamnak, hogy a most óhajtván választott követi pályán előfordulható nehéz feladatok megoldására nézve haladható képességgel járulni szeretnék, minek alapján a teljes című honpolgártársaim bizalmába bátorkodom ajánlkozni oly őszinte kijelentésem mellett, miszerint én azzal visszaélni nem fogok, hanem becses várakozásuknak minden tekintetben megfelelni iparkodandom, úgy: hogy a jövő majd tanusítandja, mikép én csakugyan t. cz. kedves választóim bizalmára érdemes voltam. Ha kevés ígéretnek tetszik venni jelen szavaimat, e szerint biztosíthatom bizalmukat, hogy ígéretemet és fogadósomat felülmulandják a hon javára irányozandó cselekvényeim.

Erkölcsei elveim következők:

Szeretem felebarátomat, mint magamat.

Jót tenni embertársomnak, az főfeladatomból és szívennek legnagyobb nyugalma.

Én a valódi boldoglétet csak embertársaim boldogításában találom fel, azért legboldogabban érzem magamat akkor, midőn másokat szerencsésekké tenni, képes vagyok.

(Ne tessék azt szerénytelen öndicséretnek venni, a mit személyemre vonatkozólag előhozni szükségesnek tartottam azoknak, a kik közelebbről eddig nem ösmernek.)

Ezen elveim alapján állíthatom, miszerint minden császár, király és bármely uralkodó fejedelem csak is akkor igazán boldogoknak tarthatók, ha alattvalóikat boldogítják, hogy azok szinte mit boldogítottak boldogi-

tóikat szeretettel, bizalommal, engedelmességgel, őszinte hódolattal, feláldozással és valódi tökéletes hűséggel viszont boldogíthassák.

Császár, király, fejedelem!

Nálatok van főkegyelem.

Boldogitni siessetek,

Hogy boldogak lehessetek.

Vidám úgy lesz szivetek

Ha boldog lesz népetek.

A jó nép fog éltetni,

És titeket szeretni.

Az fog nektek jót tenni;

Ha a hont kell védeni:

Csak legyen jó alkotmánya! —

Alapjoga azt kívánja!

Politikai érzelmem *Deák Ferencz* úr tanodájából való, azért őt követni és a hont boldogító elveinek szilárd megvitatására főtörekvésem leend.

Üdvöt hozzon Magyarhonnak,

A bölcs *Deák* tudománya,

Én őt szinte követendem,

Mint hazafi s tanítványa.

Ha kedves nagy *Deákunkkal* —

Minden jóban kezét fogunk.

Akkor nem fog hibázhatni —

A béke és alapjogunk.

Édes honban, az jó lenne,

Minden követ, ha jót tenne!

Első jó, az: tudja kiki,

Fogjunk kezét, s belköljünk ki.

Éljen király, s koronája!

Boldog legyen hazánk s népe.

Éljen *Deák*, de ám legyen

Vidám szive és a képe. *)

Végül kívánom őszinte szivemből, miszerint a jövő országgyűlés édes honunknak tökéletes felépülésére, felvirágzására és valódi tartós boldogítására lehessen.

Hogy pedig az mind megtörténjék, a mit sziveink oly buzgón óhajtanak, vezéreljen minket arra a legészszerűbb egyetértés és szilárd összetartás különbség nélkül minden honpolgárra nézve, békülékeny jó tapintatu indulat és az *Isten!*

Kelt Ián.

*) A német programban ezek a versek még szebben hangzanak:

Kaiser, König und Ihr Fürsten!

Wollet mit der Gnade eilen:

Da die Völker nach Landtag dürsten.

Eilet Ihnen Glück zu theilen.

Freud'voll werden Eure Herzen,

Wenn das Volk hat keine Schmerzen.

Gutes Volk wird Vivat erschallen,

Seine Lieb' wird Euch gefallen.

Euch wird es nie beleidigen,

Wird das Land fest verteidigen

Nur soll haben Sanction —

Auf die Constitution!

Es bringe Heil dem lieben Vaterlande,

Die Wissenschaft **Deák's** des Weisen,

Ihm **ganz** nachzuahmen bin ich nicht im Stande,

Als Anhänger kann ich ihn wirklich hochpreisen.

Wenn wir mit dem grossen Manne halten werden,

Und in allem Guten ihm reichen die Hände,

Dann verschwinden Unruhen und viele Beschwerden

Und der Landtag wird sein von glücklichem Ende.

Reichen wir uns also zur Versöhnung die Hand:

Und sagen es lebe hoch das Vaterland.

Es lebe der König — Krone und sein Reich!

Glücklich sei dessen Volk und freudenvoll der **Franz**

Deák, der an Weisheit ist wirklich sehr reich,

Als Vater des Landes verdient er Lorberkranz.

Freudig sei sein Herz und wonnevoll das Gesicht:

Es erleicht're ihm Gott seine schwerste Pflicht.

Gratulálás

egy úri asszonyságnak.

Óh drága asszonyság!

Megszületett tehát

A család öröme? . . .

Reméllem, hogy neve

A legszebb hangzásu.

Kedves drága nagysám!

Képzelem örömét —

Ah vagy mit beszélek?

Lehet is képzelni

Azt a boldogságot,

Mi anyai szívét

Mostan elárasztja! —

Óh imádott nagysám!

Hogyha teje volna,

Maga is szoptatná? . . .

Úgy-e? — óh én hiszem,

És e hit boldogít.

Látom én szeméből

Ragyogni reája

A büszke örömet,

Midőn boldogságtól

Reszkető karjával

Szívéhez emeli . . .

És részvevő lelkem

A jövőbe szárnyal,

És látom, miként lesz

Az ápolt fejlődés

Csendes folyamában

A családnak dísze,

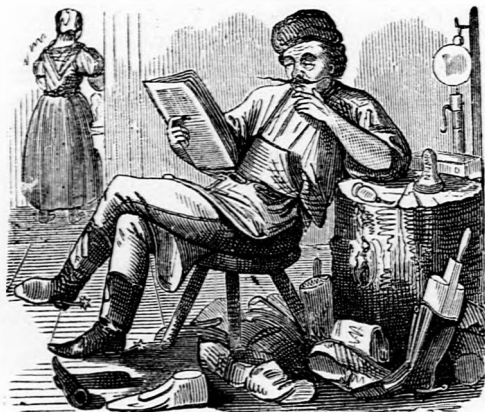
Nagysád boldogsága,

Kincse, büszkesége

A — mopszli kutyácska!

Babszem Jankó.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Ha te dicsered az én Zsigómat, én is dicserem a te Zsigódat.

— — Nem régiben Vámbéry Ármin mohamedánus kísérője jelent meg műhelyemben, s keserves *könyv*-hullatások között panaszlá előttem, hogy a Bolond Miska colléga milyen nagyon megbántotta az ő érzékeny szívét, a midőn azt írta felőle, hogy *Vámbéry tatárja házasadni készül, vigyázzon az ország, nehogy ivadékaik egy új tatár nemzetiségi kérdésnek vessék meg alapját.* Én aztán irtam neki egy instantiát a collégámhoz, a mi szól eképen: „La illah il Allah, Mohamed rasul Allah. Kedves Michael Delyr (arabul Bolond) Bey, a prófétától minden kegyelmet kívánok önnek. Keservesen esett nekem, hogy ön engemet a vitéz magyar nemzet előtt úgy mutatott be, mint nemzetiséget követelő tatárt, a kinek házassága fenyegető eredményeket idézhet elő. Meglehet, hogy önöknél szokás az embereket házasságuk után *szegény tatár*-oknak nevezni, de én még eddig nőtelen vagyok, s apám, anyám arabs volt és nem tatár; már pedig, hogy az arabsok milyen készek nemzetiségüket alárendelni a magyarnak, arról bizonyosságot tesznek az arabs számok. Azért nekem legfeljebb a nevem marad Arabs, mint más becsületes magyar embereket hívnak Tóthnak, Rácznak, Horváthnak, Németnek, Oláhnak, szívem és nyelvem azonban csak olyan jó magyar, mint akármelyik más hazafié. Kérem e tiltakozásomat figyelembe venni. Selim aleikum.“

— — (Miért verekesznek most annyit az emberek?) Nem verekesznek ők, csak csépelik azokat a kévéket, a mikből az országgyűlés lesz.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Ország-ut 18. sz. 2-ik emelet.)

Pályázat.

Alólírottak az X...i választó kerületben országgyűlési követségre rendkívüli pályázatot következő szokatlan feltételek alatt hirdetnek:

Először, hogy Fortuna istennő kegyét főképp anyagiakban élvező s nagy vállalatra képesség nélkül is képesíthető egyén, ki a nevezett feltűnő állomásra pályázni akar, ne merészkedjék üres tárczával lépni a versenyterre, mivel ilyféle tévedésnek csak lehetősége is — daczára elszánt egyetértésünknek — népünknel fenyegető heveskedésre rettenetes indulatra lenne kétségtelen okforrás, — sőt az első föllépés győzelmi babérait is igen könnyen méltóbb homlokra varázsolhatná.

Továbbá, hogy pályázó ki magasabb szempontból a fellépés dicsfényében kielégítést nem találva minden áron törekednék követő választatni, lábaihoz teendő bizalmuk emlékjelül biztosítani köteles a kerületbeli választó képeseknek fejenként 4 hold kukoricaföldet, miről hiteles alakban kiállított szerződvények — kölcsönös biztosítékul — még választási határidő előtt szétosztandók; amaz élet veszélyeztető választási napon pedig az elvbarátink felett mindenkor legnagyobb hatalommal uralkodó Bél Isten oltárán 300 veder borszesztől párologó tulok áldozatokkal leendő köteles szeszvedésinkért elégteltelt eszközölni, melynek malasztjaiból szavazat képtelen párthiveink sem fognak kizárathatni.

Mely előnyös feltételek alatt a leginkább képesíthető pályázónak ígértünk országos kiténtetéseket, u. m. rajongó lelkesedéssel párosult villámgyors légbemelés, ablak rendítő s kitérő éljeneket és a mi legfőbb, soha el nem veszíthető közbizalmat. Felhatalmazzuk választottunkat, hogy a leendő országgyűlésen nevünk s érdekünkben — a minő nyelven ő kedvességének tet-szeni fog — menydörgő dictiókat rögtönözhet, a vén corpus juris ellen ovást tehet, ama kellemetlen felelősség és megalázó visszahívathatás félelme nélkül.

Végre, hogy választottunk iránt az ön feláldozás készségét — ellenpárt hiányában is — tanusíthassuk: bajtársaink jozanabb többsége, mely az önmérséklet határain telt kulacsokkal is sziklaként állhat, komoly megfontolással fogja tulajdon fejét-mások rettentő példájára — falba verni, hogy a választás teljes érvényű legyen.

Pályázhat a négy világrész bármelyikén települt anyagi capacitas kinek emberi alakja van; de ázsiai származásuak örökre kizárhatnak, — versenygő természetük ellenkezővén békeszerető hajlamaikkal. Pályázhatni nemzetiség és vallás nélkül, kiválóan keresettek a népszerűtlen egyének. Előttünk fényes anyagi tehetség háttérbe szorítandó bárminő szellemi képességet.

A magyarok Istenére esküszünk

Bor s buzáért bárkit követé teszünk.

Sulyos tudósításokat olvashatall betűkkel is compromissio nélkül elfogad főhadi szállásán Nádhidán

Fokosi és Ballási

kortes vezér.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1865.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Poldák.